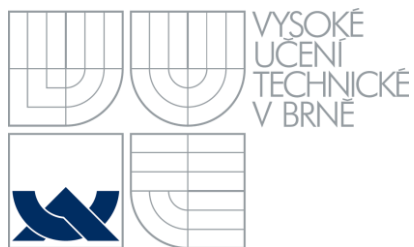

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

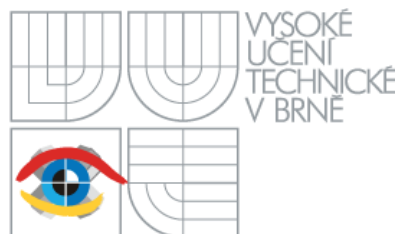
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ART

ATELIÉR TĚLOVÉHO DESIGNU
STUDIO OF BODY DESIGN

FAKULTA
VÝTVARNÝCH
UMĚNÍ

PŘITAŽLIVOST

ATTRACTION

DIPLOMOVÁ PRÁCE

DIPLOMA THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

BcA. MONIKA KOJETSKÁ

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

MgA. KAROLÍNA KOHOUTKOVÁ

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

MgA. Barbora Trnková

BRNO 2015

DOKUMENTACE VŠKP

OBSAH:

OBRAZOVÁ ČÁST

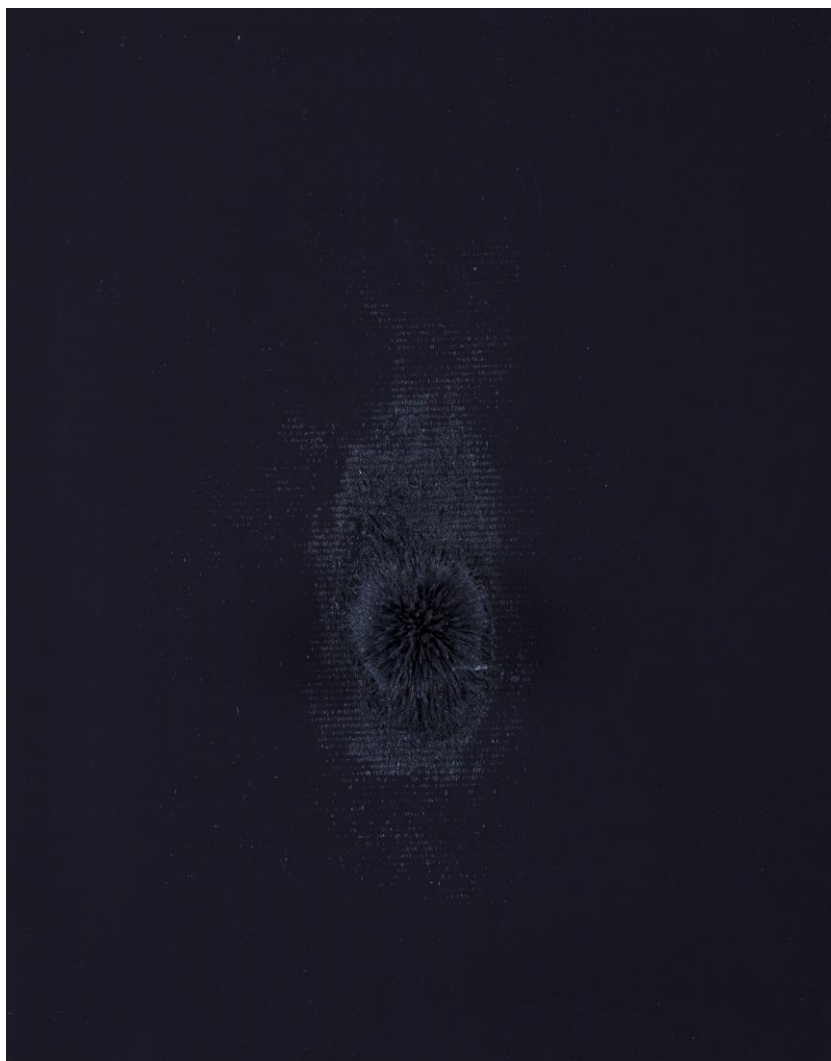
s. 3 – 18

TEXTOVÁ ČÁST (PÍSEMNÁ OBHAJOBA)

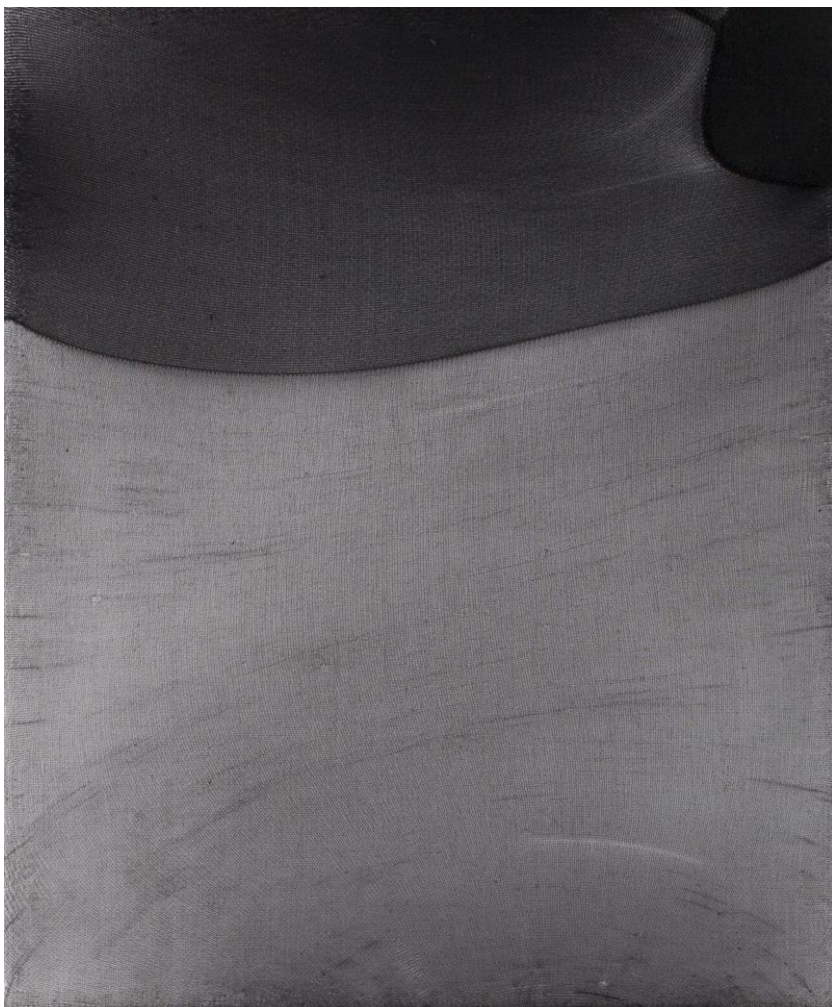
s. 20 – 22

OBRAZOVÁ ČÁST

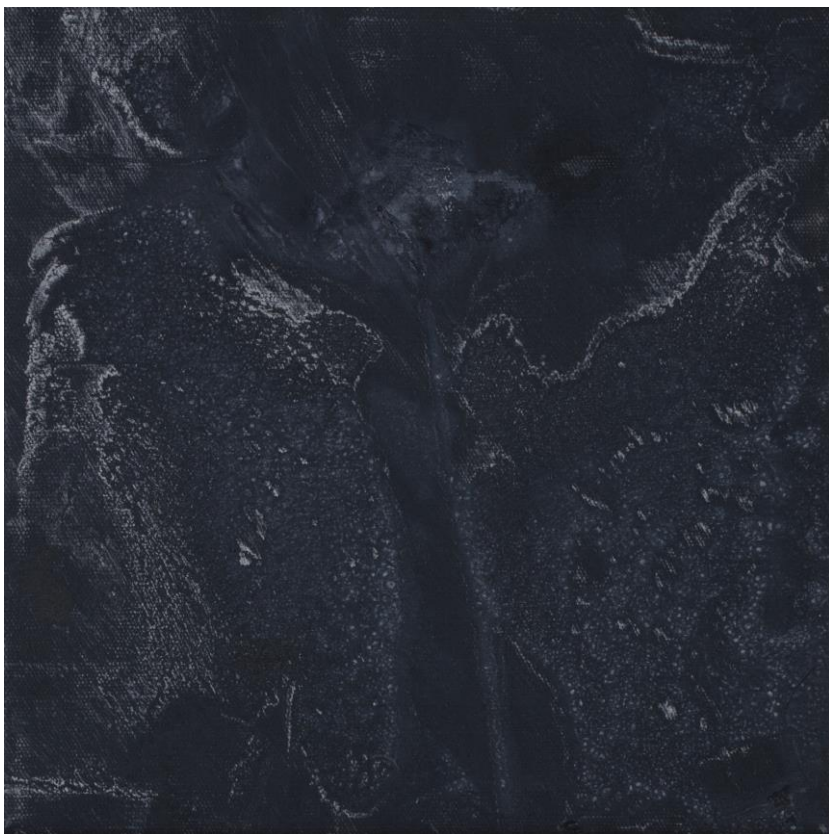
K obhajobě bylo předloženo 19 obrazových objektů

I., Ze série Přitažlivost, kovový prach na magnetické fólii, 25 cm x 30 cm, 2015

II., Ze série Přitažlivost, kombinovaná technika, 25 cm x 30 cm, 2015

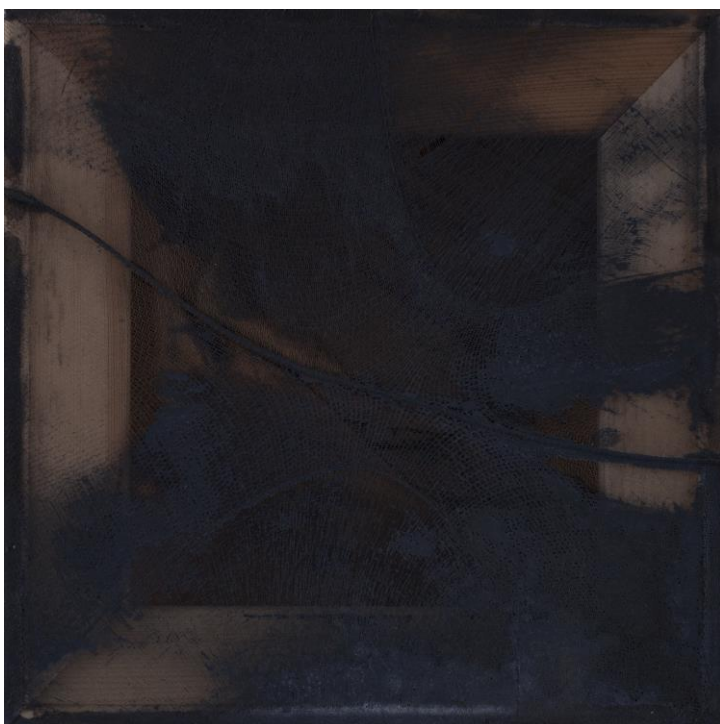
III., Ze série Přitažlivost, magnetická barva na plátně, 25 cm x 25 cm, 2015

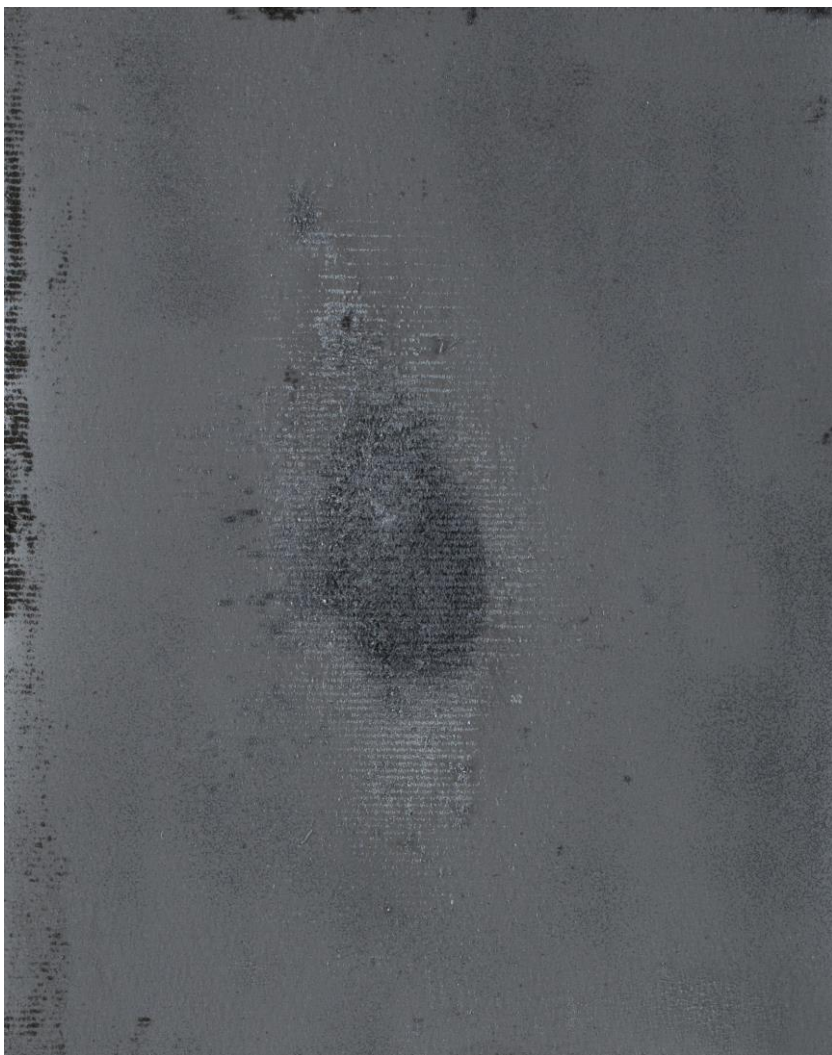
IV., Ze série Přitažlivost, nerezová deska, 25 cm x 25 cm, 2015

V., Ze série Přitažlivost, grafit na plátně, 25 cm x 30 cm, 2015

VI., Ze série Přitažlivost, kombinovaná technika, 25 cm x 25 cm, 2015

VII., Ze série Přitažlivost, sprej, magnetická fólie, kovový prach, 25 cm x 30 cm, 2015

VIII., Ze série Přitažlivost, magnetická fólie, kovový prach, 25 cm x 30 cm, 2015

IX., Ze série Přitažlivost, plech, kovový prach, 25 cm x 30 cm, 2015

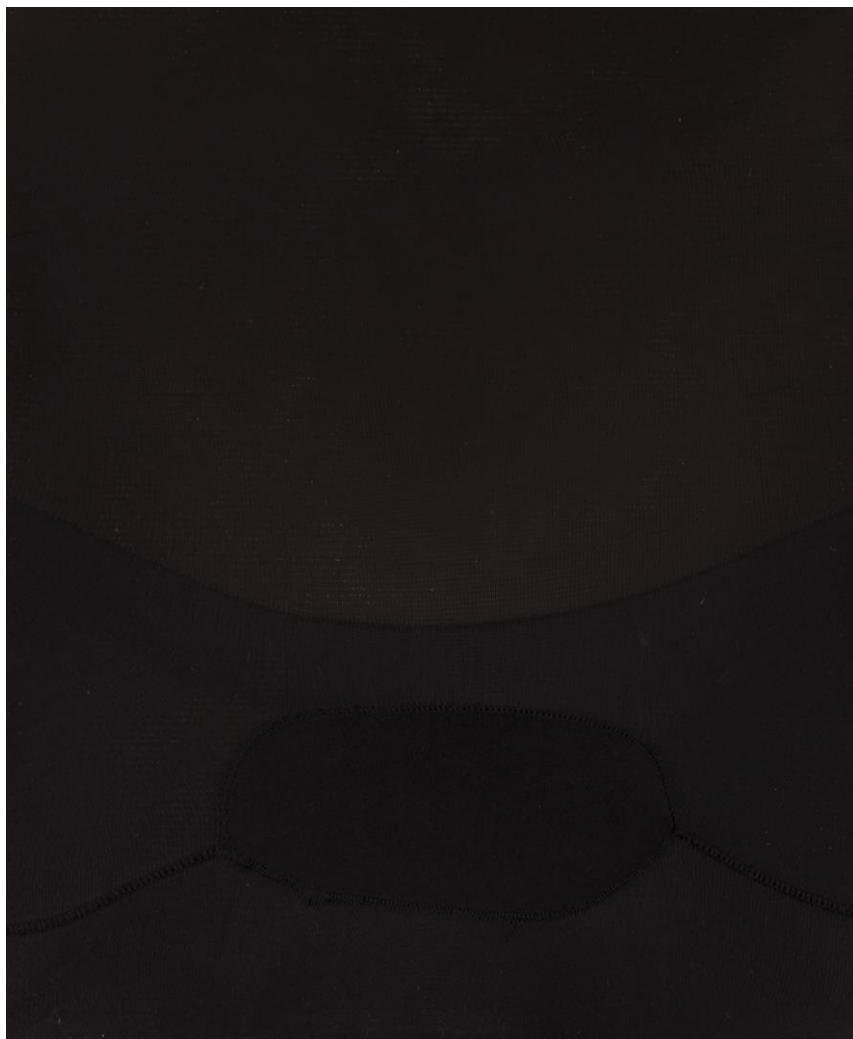
X., Ze série Přitažlivost, čokoláda na kovové desce, alobal, 25 cm x 30 cm, 2015

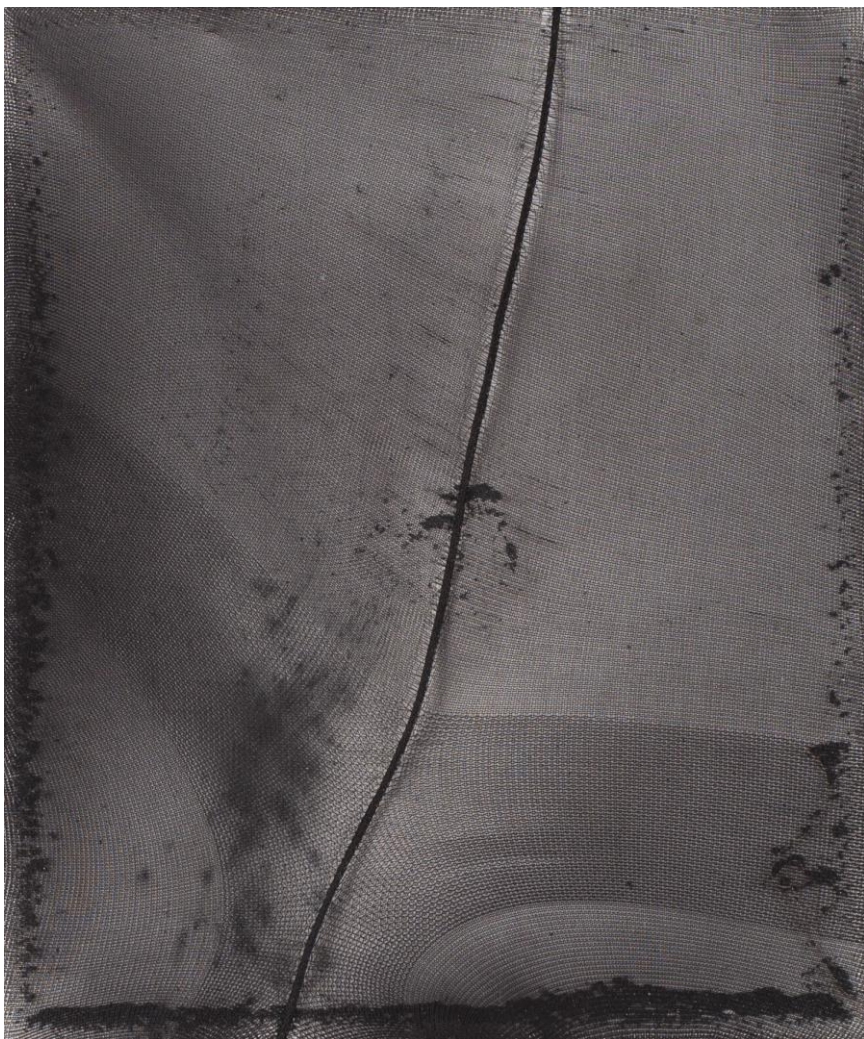
X. Mohito collection, Ze série Přitažlivost, kombinovaná technika, 25 cm x 30 cm, 2015

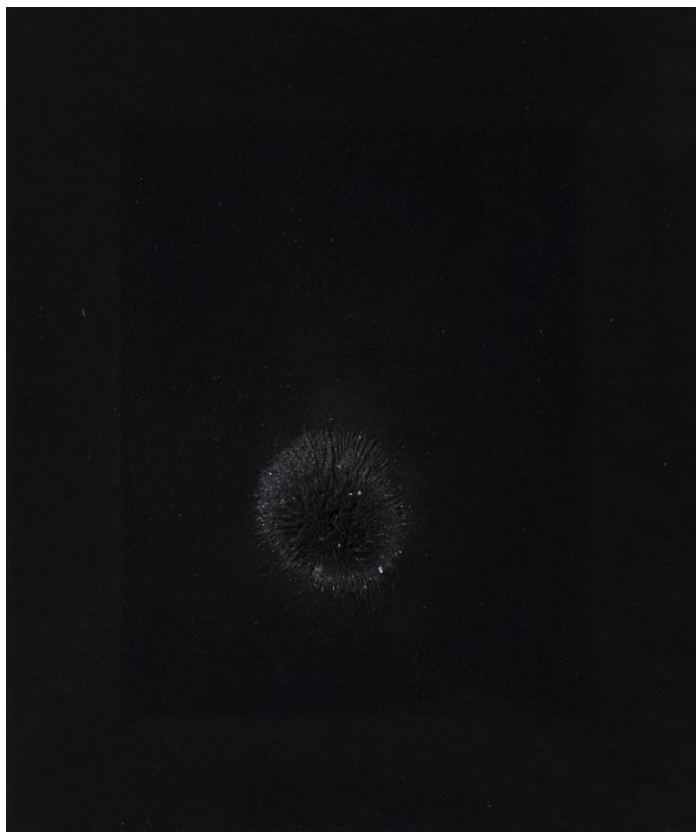
XI., Ze série Přitažlivost, kombinovaná technika, 30 cm x 30 cm, 2015

XII., Ze série Přitažlivost, kombinovaná technika, 25 cm x 30 cm, 2015

XIII., Ze série Přitažlivost, kombinovaná technika, 25 cm x 30 cm, 2015

XIV., Ze série Přitažlivost, kombinovaná technika, 25 cm x 30 cm, 2015

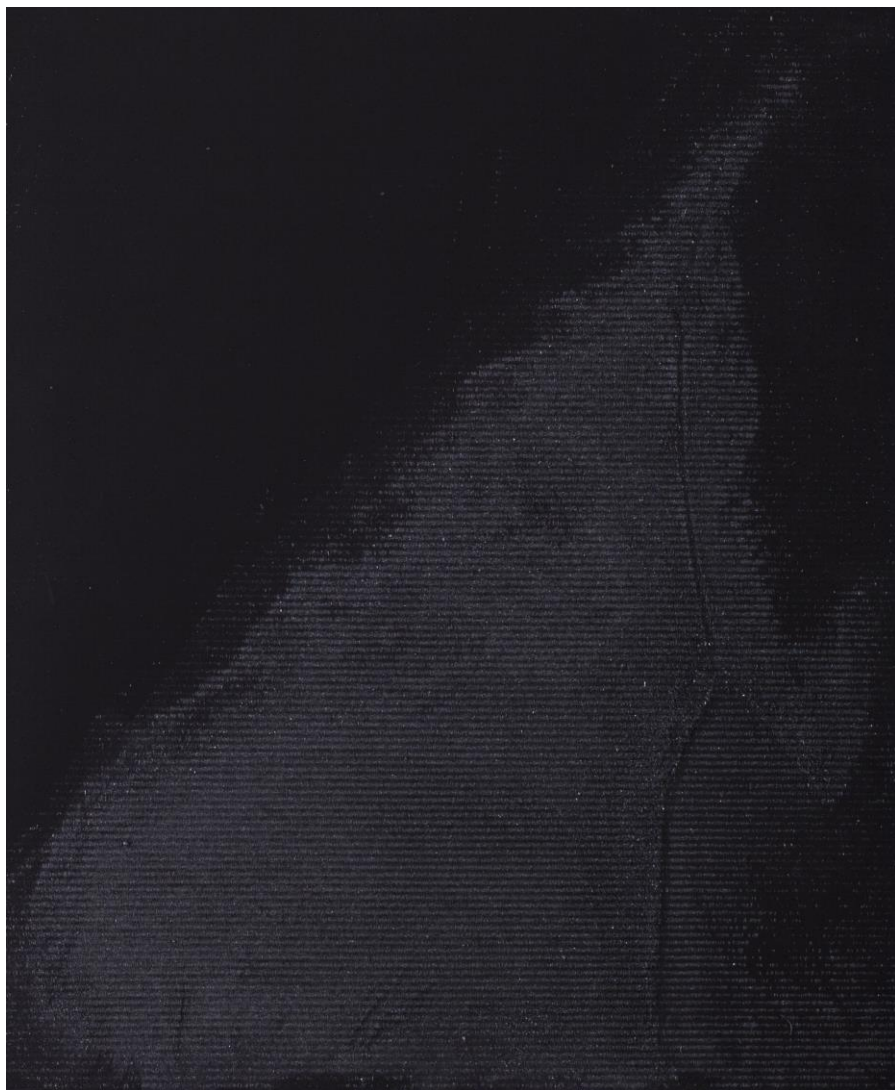
XV., Ze série Přitažlivost, magnetická fólie, 25 cm x 30 cm, 2015

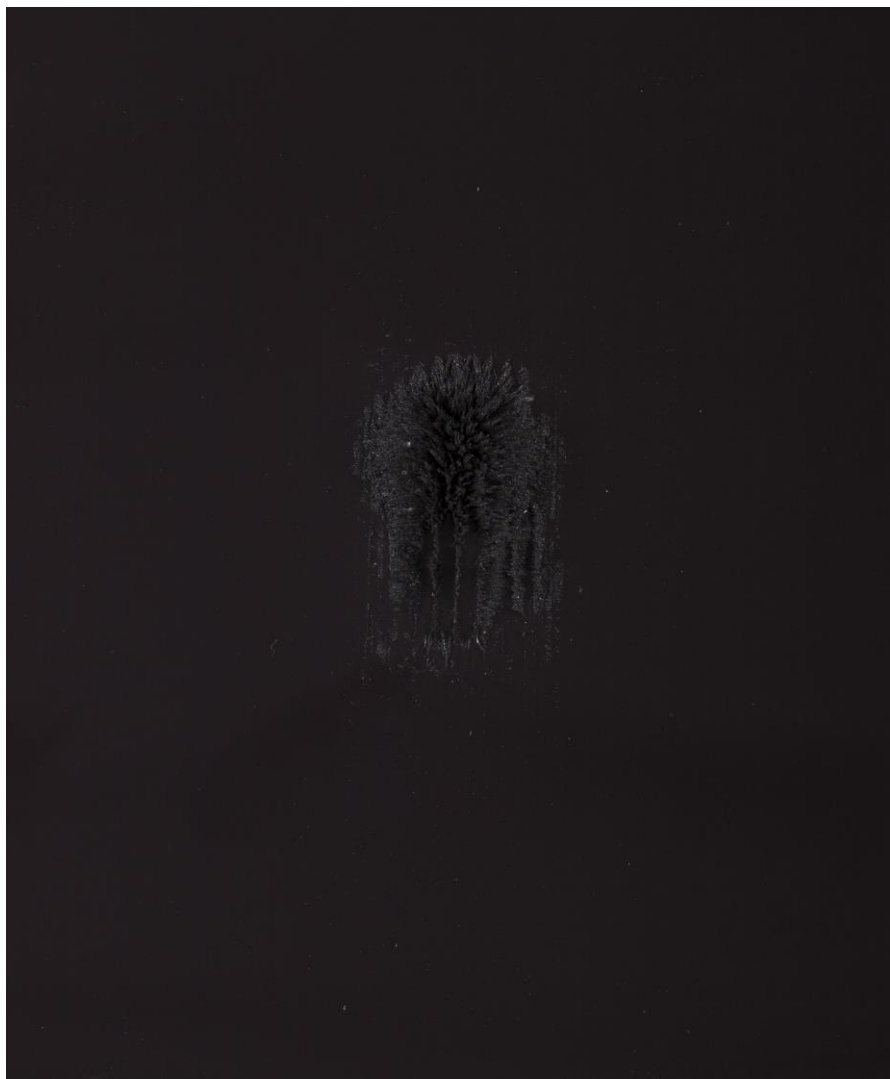
XVI., Ze série Přitažlivost, kombinovaná technika, 25 cm x 30 cm, 2015

XVII., Ze série Přitažlivost, magnetická fólie, kovový prach, 25 cm x 30 cm, 2015

XVIII., Ze série Přitažlivost, magnetická fólie, kovový prach, 25 cm x 30 cm, 2015

XIX., Ze série Přitažlivost, magnetická fólie, kovový prach, 25 cm x 30 cm, 2015

TEXTOVÁ ČÁST (PÍSEMNÁ OBHAJOBA)

Ve své diplomové práci se zabývám tématem přitažlivosti, se kterou pracuji ve více rovinách. Zaměřuji se na podstatu materiálu a jeho výpovědní hodnotu. Důraz kladu na smysl použití specifických materiálů při uplatnění kategorií povrch, povrchnost, fashion, luxus, kýč, líbivost, přitažlivost, předmět a touha. Pracuji s přitažlivostí fyzikální, vizuální, ale i smyslovou. *Fyzikální*, zprostředkovávám magnetickými materiály a *vizuální*, přitažlivým a lákavým povrchem, kterým zároveň odkazuji k povrchnosti a vnímání věcí „na povrchu“. Důležitým momentem, je pojem líbivosti a s tím související svět fashion a klišé. S použitím některých klišé pracuji záměrně. K práci využívám množství materiálů, mezi které patří i materiály takzvaně historicky příznakové. Již významově poznamenané.

Pojátkem všeho je touha. Téma přitažlivosti, se odvíjí od mé předešlé práce s tělesností a sexualitou. Lidské tělo, zde stále hraje svou roli. Abstrahovaným způsobem je v obrazových objektech kódováno. Základní formou je symbol ženského klínu, vyjádřen pouze linkou či výstupkem. Zároveň proces mé práce s těmito obrazy je fyzický.

Mým záměrem je vytvořit z celého souboru děl komplexní prostorovou instalaci. Množství malých formátů instalovat v souvislosti s dalšími vzniklými objekty. Obrazy budou instalovány na zdi a na zemi. Součástí instalace by měla být i magnetická podlaha a další artefakty instalované jako readymades.

Jako místo instalace volím ateliér, který připomíná white cube „bílou kostku“, tzn. takový prostor, v němž jsou pokud možno potlačeny všechny rušivé vlivy na pozadí, aby mohla vyniknout estetická hodnota jednotlivých artefaktů.

Pracuji s magnetickými a kovovými materiály, které spolu v kombinaci fungují. Používám kovové desky, plechy, nerezové desky, magnetické fólie, magnetické barvy, kovový prach, silon, čokoládu, grafit, plátno, spreje a další. Zajímá mě materiál vizuálně lákavý (např. u některých magnetických fólií), povrch je hmatatelný, vábíci - jako tekoucí čokoláda -, měkký. Při práci, využívám magnetických a vizuálních schopností materiálů. Postupuji způsobem experimentu s neznámými materiály a prozkoumávám jejich funkce. Následně vytvářím obrazy, které obsahují vždy jeden záměr. Každý z nich, nese svou informaci, kterou se do obrazu snažím dostat prostřednictvím určitého tvaru, nebo matérie. Některé obrazy několikrát měním a dotvářím, později do nich zasahuji nebo je narušuji. Nechávám také prostor pro jejich samovolný pohyb.

Spojovacím prvkem je abstrahovaný symbol rozkroku, který, jak již bylo uvedeno zprostředkovávám linkou, výstupkem nebo jinými způsoby. S tematikou ženského rozkroku jsem pracovala v mých předešlých pracích resp. malbách. Nyní jsem se rozhodla pracovat s ním dál. Protože sexualita, touha a přitažlivost spolu úzce souvisí, zvolila jsem tento symbol jako formální spojovací prvek celé série obrazů. Zamýšlela jsem se nad tím, jak symbol rozkroku funguje. Patří mezi jednoduché lehce čitelné znaky, podobně třeba jako obličej. K jeho rozklíčování nám stačí málo. I obyčejná linka, vede ke správnému čtení.

Přitažlivost, však může být vystřídána odpudivostí, takže tematizuji i tento fakt. I samotnou velikost formátu jsem zvolila tak, aby odpovídal lidskému měřítku.

Cílem mé práce, bylo vytvořit cyklus vizuálně přitažlivých obrazových objektů, nacházejících se v prostorové instalaci. Tato série je koncipována, jako množství různých možností a přístupů, jak lze přitažlivost vizuálně, ale i obsahově vnímat. Malé formáty jsem zvolila nejen proto, že odpovídají lidskému měřítku, ale také umožňují vytvořit větší škálu různých přístupů k přitažlivosti. Mým cílem, bylo v každém z obrazů obsáhnout jedno určité „gesto“, či grif, jež se už víckrát nebude opakovat, a který je v malém formátu jasně čitelný. Při volbě většího formátu by se právě tato jednoduchost mohla vytratit. Zajímají mě materiály, které jsou lákavé na povrchu, ale i svou funkcí. Funkcí, mám na mysli schopnost přitahování, odpuzování či rozpouštění.

Pracuji s momenty, které jsou přitažlivé, ale i s těmi, které přitažlivé být nemusí anebo naopak s těmi, které mohou odpuzovat. I to, vnímám jako neodlučitelnou vlastnost

přitažlivosti. Pozoruji je například u povrchově lákavých věcí, u nichž je přitažlivost a odpudivost dělena jen tenkou hranicí, podobně jako v případě magnetu: Plus a minus se přitahují, shodné póly se odpuzují. Některé magnetické předměty dokonce mohou ztratit svůj magnetismus.

Celá série, by měla působit jako „pohyblivá“, nestálá, opadávající, posouvající se a proměňující. U všech obrazů však tuto pohyblivost nelze rozpoznat pouhým pohledem. Mezi obrazy, podlahou a magnety, neustále fungují síly, které se přitahují a odpuzují. Dochází i k malým posunům magnetů, kovového prachu nebo jiných magnetizujících částic. Svou roli zde hraje i gravitace, která malé částičky přitahuje k zemi, a obrazy „opadávají“. To vše, vnímám jako součást procesu přitažlivosti a ve své práci jich využívám.

Přitažlivost, pohyblivost materiálů, změny, neustálý pohyb, ztráta přitažlivosti. (tuto schopnost magnetické materiály mají také.) Všechno se děje jako v životě. Když jsem začala pracovat s materiály jako s nosiči určité informace, dostala jsem se i k takovým, které jsou historicky poznamenané, tj. nesou konotace ztráty přitažlivosti, nebo například přitažlivost a sexu. V tomto ohledu mě zajímá funkce silonky, která má čistě sexuální funkci. Silonku, jakožto významově příznakový artefakt používám záměrně. Pokouším se ji do kontextu práce zasadit takovým způsobem, aby byl patrný odkaz k sexualitě, ale také k umělkyním, které s nimi v minulosti pracovaly. Zároveň si s nimi pohrávám různým způsobem, kterým sděluji další informace.

I proces mé práce je fyzický. Jemný přístup při vytváření, který se objevuje například na nerezovém povrchu, který jsem houbičkou leštila do té doby, než se povrch poškrábal. Tento jemný zásah jde vidět jen z některého úhlu. Postupovala jsem jako při mytí těla. Přistupovala jsem k práci i drásáním, dřením, napínáním, bodání, propichováním či přitahováním. Napínání se objevuje v obraze, kde pracuji s natahováním rozkroku, který záměrně dostávám až do přetažené polohy.

Za zmínku stojí i slovní či sémiotické shody. Jako například *silonky* a *siločáry*. Obraz č. II, přes který je přetažena silonka, vedou linky silonových vláken, které připomínají svým tvarem siločáry, které vznikají v magnetickém poli.

Jelikož se v mé práci prioritně zabývám materiály a materiální podstatou obrazu, kladu důraz na smysl použití materiálu, kterým se snažím vytvořit určitý jazyk. Zabývám se přitažlivostí, kterou zprostředkovávám přitažlivými materiály jak fyzicky, tak smyslově a vizuálně. Nesnažím se, aby ve všech obrazech bylo obsaženo obojí najednou, avšak obsahuje i takové.

Pohybují se někde mezi obrazem a objektem. Pokusila jsem se obraz posunout do abstraktnější polohy, než je samotná abstraktní malba a protože mě zajímá informace, kterou určitý (jaký) materiál nese, zvolila jsem tuto formu. Jak už zmiňuji v úvodu, pracuji s více kategoriemi, mezi které spadá i fashion svět, povrchnost a povrchovost. K tomu v instalaci odkazují využitím tašek fashion značky *Intimissimi*, které svým formátem přesně odpovídají formátům mých obrazů. Jedním z artefaktů je i díl lákavě lesklého kusu oblečení fashion značky *Mohito*.

Příbuznou tematiku, o kterou se v tomto cyklu zajímám, shledávám v tvorbě umělkyně Sylvie Fleury (*1961). Tato autorka, využívá ke svým objektům typicky ženské materiály. Lesklé, třpytivé a povrchově přitažlivé. Ženské luxusní konzumní zboží přenáší do kulturního kontextu, které instaluje jako readymade. Vytváří instalace a objekty provázané třpytem a leskem zlatých a stříbrných bot. Také prostřednictvím flakonů parfémů (např. objekt *Chanel No.5*), lákavých obalů (např. instalace *Shopping bags*), perleťových barev v růžových odstínech rtěnek vytváří své objekty (Např. v díle *First spaceship on Venus*). Navrhuje látky, u nichž využívá sezónních módních barev. Používá měkké materiály příjemné na dotek i na pohled. Ve svých instalacích si pohrává s povrchem, ale i povrchností a klišé. Propojení nacházím v v přístupu k tvorbě, myšlenkovému základu, týkající se obsahové, ale i formální stránky. Sylvie Fleury se ve své práci dotýká témat, které mě zajímají nebo přitahují moji pozornost.

Ve své tvorbě Fleury objekty inscenuje jako fetiše a svým způsobem oslavuje a identifikuje proměnlivost žen a módy. V její tvorbě lze vnímat podvrtné zastření kódů, opakující se kontaminace jedné sféry jiným-(mužský svět ženským).

Pro tvorbu Sylvie Fleury je výchozí tělo. Dále pak čerpá z prvků umění dvacátého století a konzumní společnosti. Propojuje módu, umění a reklamu. Využívá paradoxy a dvojznačnost zdánlivé marnosti. Hodně z její práce potvrzuje klišé, že zabývat se módou patří mezi oblíbené ženské činnosti.

Posouvá hodnotová měřítko západního vysokého umění tím, že nově kóduje jeho verze známých děl novějších dějin umění a dodává mu feminní akcent.“

Sylvie Fleury vytvořila formální styl, který je složitější a znepokojující víc, než by se mohlo zdát. V tom jí zásadně pomáhají zvolené materiály a jejich jazyk.

Za zmínku stojí i umělkyně Sarah Lucas. (*1962) jež je autorkou, kterou děl, ve kterých využívá hojně materiálu silonek. Jsou to materiály dlouhou dobu používané a známé, kterým je přisuzován určitý obsah. Mezi takové materiály lze zařadit právě silonky, které jsou jejím možná nejpoužívanějším materiálem. Odkazuje tím k sexualitě a erotice. Samotná silonka nese tuto funkci, žádnou jinou vlastně ani nemá. Ve své době, však byla Sarah Lucas mezi prvními autorkami, které je začaly využívat. Slovo „touha“ je pro její dílo charakteristické. V mnoha pracích využívá mužský pohled na ženu, po které touží. Ze silonek vytváří objekty nebo „sochy“. Své objekty odlévá do lesklých zlatých materiálů a vytváří tak přitažlivé objekty, podobně jako Sylvie Fleury. Další autorkou, kterou bych zmínila je Adéla Matasová (*1940). Pracuje s materiálem zrcadla, ale také s jinými lesklými materiály, prostřednictvím kterých tvoří své objekty. Ráda bych se zmínila i o umělkyni Janine Antoni (*1964), která ke své práci využívá lákavý materiál, který láká nejen vizuálně. Pracuje s velkými kvádry čokolády, ze kterých olizováním tvoří sochy, busty a objekty. „Fyzickým tělem- svým obličejem, vytváří další obličej.“

Současnými umělkyněmi, které materiály historicky poznamenané používají již s vědomím jejich determinace, jsou Anetta Mona Chisa a Lucia Tkáčová. (*1975, *1977) S opakovaností některých témat, kterými se umělkyně zabývají, vznikají stereotypy a klišé.

Posledními dvěma autory, které bych ráda zmínila, v souvislosti se zaměřením na materiál jsou Milan Houser a Petr Dub.

Milan Houser (*1971) se věnuje především studiu materiální podstaty malby. Jeho obrazy se také pohybují mezi obrazem a objektem. Zaměřuje se na fyzikální výzkum barev, hmot, materiálů a povrchů. Využívá práci se světlem, které je pro vnímání povrchu podstatné. Důležitým momentem jeho práce je samotná technologie vzniku obrazu či objektu. Podobně jako Petr Dub nebo Sylvie Fleury pracuje s lesklými nebo třpytivými povrchy, materiály příjemnými na dotek i na pohled. Například v jedné ze svých sérií lije na velkoplošné tabule plexiskla perleťovou barvu. Také vytvořil objekty ze zrcadel, ve kterých hrají roli symboly krásy, ale zároveň fungují všechny fyzikální vlastnosti zrcadla, jako je odraz a lesk. Další objekty autor potahuje lesklym nebo jinými měkkými a na dotek příjemnými materiály, jejichž původní vlastnosti však za využití lákavých metalických barev subverzivně mění v „pichlavé“ a nepoddajné. Pracuje i s plechy ze střeš aut, které dále polévá lesklými laký, opět formálně podobným způsobem jako Sylvie Fleury, avšak s jiným obsahem. Práce Milana Housera je ve velké míře zaměřena na procesualnost a fyzickou materii.

Petr Dub (*1976) se ve své tvorbě pohybuje většinou někde mezi obrazem a objektem. Vznik obrazu promýšlí už ve své počáteční fázi. Často se potýká s otázkou, co vlastně samotný obraz je, pokouší se jej definovat a vyvíjí nové postupy jak s obrazem zacházet. Filosoficky a konceptuálně rozebírá vznik uměleckého díla a vztahuje se k historii umění. Zásadní je pro něj práce s materiálem, povrchovostí a povrchností. Vytváří obrazy, které působí na smysly člověka.

Završením mé práce by měl být cyklus malých formátů magnetických, přitažlivých, smyslově lákavých obrazových objektů, v prostorové instalaci. Obrazy jsou o velikosti 25 cm x 30 cm, 25 cm x 25 cm, obdélníkového a čtvercového tvaru. Instalace obsahující různé

přístupy vnímání přitažlivosti. Některé principy, se mi podařilo uplatnit, některé zůstaly v pouhých myšlenkách. Pokoušela jsem se celou sérii významově propojit, a to se projevilo i v některých obrazech. Tuto sérii bych ráda využila i k budoucí práci. Jelikož vznikl soubor „variant“ různých přístupů, otevírají se další možnosti rozvinutí jednotlivých částí tohoto souboru. Ráda bych využila poznatků, jak materiály fungují, jak vizuálně působí a jak s nimi pracovat. Zajímá mě práce s leskem, odleskem a světlem.